

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/89/2023
Identifikačné číslo spisu:	8220201324
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8220201324.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne E. F., narodenej XX. G. XXXX, S.O. XX, zastúpenej advokátom Mgr. Matúšom Mackom, Svidník, Karpatská 804/10, proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenej splnomocnenkyňou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., Bratislava - mestská časť Staré mesto, Kýčerského 5, IČO: 36 857 513, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1Csp/30/2020, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. novembra 2022 sp. zn. 18CoCsp/13/2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 24. novembra 2022 sp. zn. 18CoCsp/13/2022 v potvrdzujúcej časti výroku o vydaní bezdôvodného obohatenia v sume 1.695,79 eur s príslušenstvom a určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky o poplatku za poskytnutie úveru zrušuje a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. decembra 2021 č. k. 1Csp/30/2020-125 I. žalovanej uložil povinnosti zaplatiť žalobkyni 1.695,79 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12. augusta 2020 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku; II. určil, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ z 24. februára 2015 č. 002023311240215 (ďalej aj len „zmluva o úvere“ alebo „zmluva“) ohľadom poplatku za upomienku 40 eur a poplatku za poskytnutie úveru 80 eur sú neprijateľné; III. žalobu vo zvyšku zamietol (určenie ďalšej neprijateľnej podmienky); IV. žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k uplatnenému nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia a V. stranám sporu nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k uplatnenému nároku o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nepriznal. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 261 ods. 3 písm. d/, § 497, § 499, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 1, 2 a 8, § 2, § 9 ods. 1, 2 a 6 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52, § 53 ods. 1 až 6 a ods. 11, § 54 ods. 1 a 2, § 451, § 457, § 517 ods. 1 a 2 a § 559 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Vecne dôvodil, že uzavretá zmluva o úvere je zmluva spotrebiteľská a zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere. Poplatky za upomienky a poskytnutie úveru vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky. Konštatoval, že poplatok za poskytnutie úveru by v konečnom dôsledku nemal vôbec tvoriť náklady spotrebiteľa na úver. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie neakceptoval celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., keďže je nesprávne uvedená a jej obsahom je nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Preto nemôže byť uvedený správne ani údaj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPNM“) podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. (pri výpočte RPNM sa udáva ako náležitosť na jej výpočet aj poplatok za poskytnutie úveru 80 eur). Pre absenciu správneho údaju je úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná má preto právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru v sume 4.000 eur. Nakoľko žalobkyňa plnila nad rámec tejto sumy, žalovaná je povinná vydať bezdôvodné obohatenie, čo v danom prípade predstavuje sumu 1.695,79 eur (spolu i s úrokom z omeškania). Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zákonov (ďalej tiež len „CSP“) a vecne úspechom žalobkyne v konaní v plnom rozsahu, čo sa týka nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia a pomerným úspechom strán pokiaľ ide o určenie neprijateľných zmluvných podmienok.

2. Na odvolanie žalobkyne a žalovanej Krajský súd v Prešove (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) rozsudkom z 24. novembra 2022 sp. zn. 18CoCsp/13/2022 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil vo výrokoch o vydaní bezdôvodného obohatenia v sume 1.695,79 eur s príslušenstvom, o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky za poplatok úveru a upomienku a v zamietajúcej časti a v časti trov konania rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. c/ CSP). V potvrdzujúcej časti (v dovolaní napadnutej časti) vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru poukázal tiež na ust. § 53 ods. 4 písm. t/ Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že výška poplatku za každú ďalšiu upomienku má jednoznačne sankčný charakter, pretože suma 40 eur zrejme presahuje administratívne náklady, ktoré žalovaná s upomienkou má. Neprijateľný, a teda neplatný poplatok za poskytnutie úveru by nemal vôbec tvoriť náklady spotrebiteľa na úver, a preto nie je možné akceptovať ani celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu jej nesprávnosti. Nie je tak správne uvedený ani údaj o výške RPNM podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. Absencia tejto náležitosti zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. Z toho vyplýva, že žalovaná má právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru (4.000 eur). Z dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobkyňa doposiaľ uhradila v prospech žalovanej sumu 5.695,79 eur. Plnenie navyše vo výške 1.695,79 eur predstavuje na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie, a teda majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý je povinná žalobkyni vydať.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj len „dovolateľka“) dovolanie (pozn.: z obsahu dovolania vyplynulo, že dovolanie sa netýka časti ohľadom poplatku za upomienku). Dovolanie odôvodnila ustanovením § 420 písm. f/ CSP (nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces) a ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením vecí odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a nesprávnym právnym posúdením vecí odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Za nesprávne právne posúdenú otázku považuje poplatok za poskytnutie úveru vyhodnotený nižšími súdmi ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a jeho ne/zahrnutie do výpočtu RPMN. Uvedenú otázku považovala za vyriešenú rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) sp. zn. 5Cdo/47/2019 a sp. zn. 7Cdo/294/2019. Poukázala aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ. Poplatok za úver nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a správne bolo aj jeho zahrnutie v rámci výpočtu RPMN. Žalovaná postupovala v súlade so zákonom pri tomto výpočte. Súčasne namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k poplatku za úver (prečo poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa).

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej nevyjadřila.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je prípustné a tiež dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Dovolací súd, vychádzajúci z konštrukcie dovolacieho konania v podmienkach aktuálnej právnej úpravy civilného sporového procesu a tiež z ostatného záveru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 CSP (v tejto súvislosti porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1VCdo/1/2018), preto pristúpil ku skúmaniu existencie dovolacích dôvodov (a tiež dôvodov prípustnosti dovolania), uplatnených dovolaním v tejto veci, podľa chronológie priradenej im ustanoveniami zákona, ktorého sú súčasťou.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalovanej, že v konaní (pred odvolacím súdom) došlo k nej

tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Pojemovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

12. Dovolateľka namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k poplatku za úver, z ktorého nie je zrejmé, prečo tento poplatok má spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

13. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

14. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona (§ 420 písm. f/ CSP) sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnilo (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

15. V danej veci je zrejmé, že nižšie súdy zhodne skonštatovali, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej, a to z dôvodu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov (bližšie viď ods. 1 a 2 odôvodnenia tohto uznesenia). Vo vzťahu k námietke dovolateľky ohľadom poplatku za úver, že nie je zrejmé, v čom odvolací súd videl značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, je potrebné uviesť, že k tomuto odvolací súd uviedol, že poplatky, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, sú neprijateľné. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere.

16. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednotke ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinstančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia podrobne, spôsobom zodpovedajúcim zákonu. S potrebnou presvedčivosťou vysvetlili tak všeobecné právne úvahy, ktoré mali na zreteli pri rozhodovaní, ako aj individuálne okolnosti preskúmaného prípadu, ktoré boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie.

17. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky. Ani prípadné nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (R 24/2017).

18. Prípustnosť dovolania žalovanej z § 420 písm. f/ CSP vyvodiť nemožno.

19. V danom prípade žalovaná vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, resp. b/ CSP.

20. Dovolací súd po zistení, že v tejto časti sú splnené všetky podmienky dovolacieho konania (vrátane odôvodnenia dovolania prípustným dovolacím dôvodom a jeho riadneho vymedzenia) pristúpil k skúmaniu predpokladov prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že tieto sú splnené. Rozhodnutie odvolacieho súdu totiž záviselo od dovolateľkou vymedzenej právnej otázky (ktorú v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo možné už považovať za vyriešenú).

21. V danej veci odvolací súd vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru poukázal i na ust. § 53 ods. 4 písm. t/ Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Uviedol, že neplatný poplatok za poskytnutie úveru by nemal vôbec tvoriť náklady spotrebiteľa na úver, a preto nie je možné akceptovať ani celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu jej nesprávnosti. Nie je tak správne uvedený ani údaj o výške RPNM podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. Absencia tejto náležitosti zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z.

22. Podľa rozsudku najvyššieho súdu z 28. februára 2022 sp. zn. 7Cdo/294/2019 (uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 12/2022) započítanie poplatku za poskytnutie úveru do ročnej percentuálnej miery nákladov je v súlade s § 9 ods. 2 písm. j/ v znení účinnom do 31. marca 2015 [písm. k/ v znení účinnom od 1. apríla 2015]“ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

23. Najvyšší súd v rozhodnutí R 12/2022 ďalej konštatoval, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, t. j. za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy, a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov, teda za úkony veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru ako vypracovanie zmluvy a jej uzavretie a pod. Poplatok za poskytnutie úveru teda predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom, pričom možnosť jeho uplatňovania pripúšťa zákon č. 129/2010 Z. z. a táto možnosť vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ. Nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii nekalej zmluvnej podmienky. Nemožno opomenúť tú skutočnosť, že bolo na dovolateľovi, ktorý mohol posúdiť hospodárske dôsledky vyplývajúce zo zmluvy, či ju uzavrie, a ak sa mu poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol v zmluve vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, javil vysoký, nič mu nebránilo obrátiť sa na iný subjekt. Dovolací súd má za to, že nemožno tolerovať, aby dovolateľ, ktorý vopred vedel, že bude musieť zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru a zároveň poznal jeho výšku, zmluvu aj napriek tomu uzavrel, teda s poplatkom a jeho výškou súhlasil, následne zaujal stanovisko, že poplatok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

24. Za opísanej situácie dôsledkom nech aj nevedomého odklonu odvolacieho súdu pri riešení dovolaním nastolenej otázky od vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu, reprezentujúceho vo vzťahu k posudzovanému problému ustálenú judikatúru dovolacieho súdu, bolo treba mať za to, že dovolateľka opodstatnene namietala existenciu ňou uplatneného dovolacieho dôvodu aj dôvodu prípustnosti dovolania, na ktorý sa dovolaním poukazovalo. Dovolanie je preto v danej veci prípustné a tiež dôvodné.

25. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí

(§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie majúc za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP) a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovolaním vytýkanú vadu zmätočnosti bol len odvolací súd.

26. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.